

Rybka a rybář

Z rybičky bude velká ryba,
když Bůh jí ráčí život přát.

Však pustit ji a vyčkávat,
až povyroste – to je chyba.

Kdoví, zda podruhé se nechá lapiti.

Mladého kapříka ulovil do sítí
na břehu říčních vod jakýsi rybář strašný.

„Přece ho,“ pravil muž, „nehodím nazpátek.

Toť velké hostiny jen skromný začátek.

Honem ho strčím do své brašny.“

Ubohý kapříček však prosí o milost:

„K čemu vám posloužím? Jsem ještě samá kost,
nevydám na půl sousta ani!

Nechte mne, abych povyrost.

Pak vylovte mne bez váhání.

A kupec zaplatí vám jistě mnohem líp.

Věřte, sto takových titěrných, útlých ryb

na jeden chod by bylo málo,

a přitom nechci říct, zač by to žrádlo stálo!“

„Tak žrádlo, říkáte?“ pozvedl rybář hlas.

„Vidím, že kazatel, příteli, ve vás dříme.

Šetřte však se slovy. Pánev už čeká vás:

dnes ještě si vás usmažíme.“

Jedno „máš“ platí víc nežli dvě „budeš mít“.

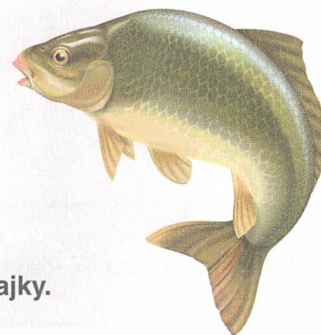
Co držíš už, hled' nepustit.

(přeložil Jiří Pelán)

1. Před jakou lidskou vlastností varuje tato bajka?

2. Doplň všechna přísloví a zakroužkuj to, které vystihuje ponaučení z této bajky.

- a) Darovanému
b) Lepší vrabec než
c) Nemusí , stačí, že
d) Kdo jinému , sám do ní

3. Vymysli dvě přísloví, která radí k opačnému jednání než ponaučení z Fontainovy bajky.

a)

b)

4. Napiš, kdy v životě by ses zachoval/a podle toho, co ti radí bajka, a kdy úplně opačně.

.....

.....

.....

.....